

**Eryci[i] Pvteani Pietatis Thavmata In Bernardi Bavhvsii[i]
è Societate Iesv Protevm Parthenivm**

Puteanus, Erycius

Antverpiæ, 1617

Π. Ipse Protei Auctor, Proteus: Aegyptium, Saltatorem fuisse. Auctoris laudes in Virginem redundare. Ε'υσεβεια: præter hanc vana omnia esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70659)

fteris ipse, Musæque castæ Genium exprimis:

Nil nisi Virgineum, Lector, mea Musa propinat:

Nam Cyprij lasciva tela caculi

Non hîc ulla sonant; non hîc quafranat olores

Patis ocellis ludit, aut ludit iocis.

Ludimus; ingenui verum intra claustra pudoris:

Excedere hæc, non ludere est, sed ledere.

Quid? cælum loquuntur: in cælo videntur nati.

Omnia in cælo pulchra sunt; & in terris foeda,
turpia, deformia omnia, si cum cælo comparen-

tur. Huc ascendit Proteus iste: cælestis est, sîde-
ra repræsentat: Parthenius est, Virginem laudat.

An dicam? Auctorem ipsum Cælestem esse, ac
Parthenium ostendit. Cælestis autem ille ac Par-

thenius quo sit ingenio, quæris? Vnum versum
mauult, quàm mille Proteos dare, si Protei tan-

tum & profani sunt: qui Proteum mauult, si mil-
le & ampliùs versibus Virginem extollat.

T H A V M A II.

*Ipsè Protei Auctòr, Proteus: Aegyptium, Saltato-
rem fuisse. Auctoris laudes in Virginem redunda-
re. Εὐσεβεία: præter hanc vana omnia esse.*

CAELESTEM esse dixi ac Parthenium, qui
Proteum composuit: nunc ipsum adèd esse
Proteum, esse *ἑρμῆσιον*. Fabularum desinat nu-
gis adhuc depicta eruditio: nullum habuit Aegy-

N ptus

Περὶ Ὀρχή-
σεως.Lib. I.
Epist.
XXVI.Lib. I.
cap. III.

ptus Proteum, nisi qui saltando Pantomimum daret, flexione membrorum aliam aliamque velut corporis faciem mentiretur. Lucianus sic tradit, laruamque ficto & planè Homericò Deo detrahit. Hinc & Aristænetus Panaretam Pantomimam, illam tamquam à Polyhymniâ & Venere exornatam, cum Proteo Phario comparat. Proteus est, qui versu expressit Proteum, qui seruato sensu, seruato metro, vnam in mille & amplius formas formam melior *χευρόμος* diduxit. *Ἐαυμάσιος* igitur: fecit quod *ἀδύνατον* videbatur. Iactet Apollonium suum Philostratus, & Proteum credat: tu mihi Apollineus es, & sic melior Proteus. Proteus etiã, quia, vt laudem declines, faciem mutas. Mutas faciem, modestiã tegis, & hoc agis, vt encomio velut vinculo eluso, elabaris, euadas, effugias. Frustrà, frustrà: tua te quoque hinc *Ἐἰδοῦσα* prodit. Virgo, inquam, quam laudasti, illa omni encomio maior, cælo pulchrior, stellis clarior: illa, vt cum Homero dicam, *ἴα θεῶν*, *Dina Dearum*. Ego Menelaus ero, & insidias, an blanditias? locabo. Verus ero, & virtutis illum colorem tuum liberiori encomio vrgebo. Tu si in animo, quàm rumore, omnem ingenij doctrinæque fructum mauis ponere, ad Virginem transfer, quidquid modestiæ graue est. Ego cum *ΒΑΥΗΥΣΙΥΜ* laudo, Virginem laudo: in te redundat, quidquid de Virgine ipse siue dicis,

cis, siue scribis. Sed quæ dicis, vim ac maiestatem habent; quæ scribis, elegantiam & maturitatem. Sic dicis, tamquam scribas; sic scribis, tamquam dicas: mutas formam, sed quasi serues, vbiq; facundus & melleus, doctus & pius, id est BERNARDVS. In templis vocem, in terrarum orbe filium homines admirantur. Ornas templa, imple orbem: doces omnes, imò beas. Iam verò varietas rerum atque doctrinarum vel inuito tibi nomen Protei imponit: multifcius es, & sic pius. Te Pietas doctum, Doctrina pius reddit: & sic ad vtramque sæculi nostri homines hortaris ac ducis; omnemque non famam tantum, sed felicitatem *εὐσέβειαν* putas. Tam Christiano igitur affectu, inglorius, vilis, nullus esse mauis, quàm non pius. Quid igitur? non te laudem? sequi cupio: negligere, fastidire, spernere, quidquid ad Deum, ad Virginem non dirigit. Perge Pater, Filium inuenisti. Ego modestiæ, & Pietatis hæc vestigia sequar: ego ostendam fragilia, fluxa, vana esse, quæ ingenij magis, quàm salutis causâ mortales moliuntur.